

**Uchwała nr 1/2017 z dnia 8. marca 2017 roku
w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie naukowej filozofia
podjęta przez komisję habilitacyjną powołaną przez
Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych
w celu przeprowadzenia
postępowania habilitacyjnego dr. Kazimierza Mikuckiego
z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego**

Powołana w dniu 8 listopada 2016 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych Komisja Habilitacyjna do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego względem dr. Kazimierza Mikuckiego zatrudnionego w Instytucie Teologicznym we Lwowie afiliowanym do Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego działała w składzie:

Członkowie wyznaczeni przez Centralną Komisję:

1. Prof. dr hab. Włodzimierz Tyburski	- Przewodniczący
2. Ks. prof. dr hab. Andrzej Maryniarczyk	- Członek Komisji

Recenzenci:

3. Prof. dr hab. Artur Andrzejuk
4. Prof. dr hab. Krzysztof Stachewicz

Członkowie wyznaczeni przez Radę Wydziału Filozofii:

5. Ks. dr hab. Zbigniew Wolak, prof. UPJPII	- Sekretarz komisji
6. Ks. dr hab. Tadeusz Biesaga SDB, prof. UPJPII	- Recenzent
7. Ks. dr hab. Jarosław Jagiełło, prof. UPJPII	- Członek Komisji

Działając na podstawie ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. Nr 84, poz. 455 z późn. zm.) oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2014 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2014, poz. 1384) komisja habilitacyjna wzięła pod uwagę:

1. Osiągnięcie naukowe o którym mowa w art. 16 ust. 1 i ust. 2 pkt. 1 ustawy.
2. Aktywność naukową Habilitanta, o której mowa w art. 16 ust. 1 ustawy.
3. Jego osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne.

Podstawą oceny dokonań wymienionych w pkt. 1-3 były:

1. Książka.
2. Sporządzony przez Habilitanta autoreferat oraz zestawiony przez niego wykaz publikacji i pozostałych form aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej (zgodnie z wymaganiami sformułowanymi w paragr. 12 ust. 2 pkt 2-4 przywołanego wyżej rozporządzenia).
3. Sporządzone przez recenzentów oceny osiągnięć o których mowa w art. 16 ust. 2 ustawy.

UCHWAŁA

Biorąc pod uwagę osiągnięcia Habilitanta oraz przedstawione przez recenzentów opinie, a także przeprowadzoną dyskusję, Komisja podjęła uchwałę o nadaniu:

Dr. Kazimierzowi Mikuckiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie naukowej filozofia.

Uchwała zapadła następującym stosunkiem głosów:

TAK (6), NIE (0), WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ (0)

W posiedzeniu Komisji brało udział sześciu członków Komisji.

Głosowanie zgodnie z art. 18a ust. 8 ustawy miało na wniosek Habilitanta charakter tajny. Głosowanie odpowiadało wymogom formalnym sformułowanym w paragrafie 15 ust.1.

Podjęta przez komisję habilitacyjną uchwała ma dla Rady Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Jana Pawła II w Krakowie ma charakter opinii (por. art. 18a ust. 11 ustawy).

UZASADNIENIE

Dr Kazimierz Mikucki CR urodził się w roku 1951. W 1983 r. ukończył studia teologiczne i otrzymał magisterium z teologii, natomiast w 1991 r. otrzymał magisterium z filozofii. W 1996 r. uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie filozofii na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, na podstawie rozprawy pt. „Filozofia a nauki szczegółowe w ujęciu ks. Kazimierza Kłósaka”. Po uzyskaniu doktoratu pełnił funkcje wykładowcy, wicerektora, prefekta ds. studiów w kilku Seminariach Duchownych Zgromadzenia Zmartwychwstania Pańskiego w Krakowie i Lwowie. Jest członkiem redakcji kilku czasopism filozoficznych, teologicznych i historycznych.

Jako podstawę przewodu habilitacyjnego uznano rozprawę pt. „Tomizm w Polsce po II wojnie światowej”, Wydawnictwo Księgarnia Akademicka, Kraków 2015, ss. 366. Recenzenci wydawniczy: kard. prof. dr hab. Marian Jaworski i prof. dr hab. Stanisław Olszewski.

Kompetencje naukowe recenzentów powołanych do oceny rozprawy odpowiadają kryteriom, o których mówi art. 18a ust. 5 ustawy.

Dorobek habilitacyjny uzyskał trzy pozytywne recenzje .

Recenzje przedstawili:

Prof. dr hab. Artur Andrzejuk

Prof. dr hab. Krzysztof Stachewicz

Ks. dr hab. Tadeusz Biesaga SDB, prof. UPJPII

1. Ocena rozprawy habilitacyjnej:

Prof. Artur Andrzejuk określa rozprawę jako prezentację kontrowersji zachodzącej między tomizmem egzystencjalnym i lowańskim, jaka pojawiła się w Polsce w drugiej połowie XX wieku. Autor rozprawy przyjmuje tezę o niautonomiczności filozofii w stosunku do nauk szczegółowych. Na takie stanowisko wskazuje również struktura rozprawy, w której obok ogólnej charakterystyki polskiego tomizmu poświęcono o wiele więcej uwagi stosunkowi tej filozofii do nauk szczegółowych aniżeli do nauk formalnych czy innych nurtów filozofii współczesnej. Recenzent uważa, że takie podejście nie ujmuje we właściwych proporcjach rzeczywistych zainteresowań polskich powojennych tomistów. Zwraca też uwagę na niedostatki formalne dotyczące rozplanowania tekstu oraz na pewne braki bibliograficzne.

Temat pracy jest, zdaniem recenzenta, zbyt szeroki na jedną rozprawę, co skutkuje tym, że styl książki jest sprawozdawczy i faktograficzny. Pewne zagadnienia nie zostały też wystarczająco rozwinięte. Jednocześnie obfitość wykorzystanej bibliografii wskazuje na ogrom wykonanej pracy intelektualnej. Recenzent podkreśla też, że autor wielu filozofów przestudiował bardzo gruntownie. Prof. Andrzejuk za najważniejszy, słuszenie wybrany i najlepiej – mimo pewnych braków – zrealizowany przez autora aspekt jego badań wskazał spór tomistów lowańskich z tomistami egzystencjalnymi. Drugi rozdział książki, zdaniem recenzenta, „najbardziej oryginalny i twórczy”, dotyczy relacji między filozofią tomistyczną i naukami empirycznymi. Ks. Mikucki krytykuje stanowisko, głównie Krapca i Kamińskiego, uznające autonomiczność filozofii względem tych nauk.

Za jeden z najciekawszych tematów podjętych w tej dziedzinie recenzent uznaje problem selekcji wyników nauk empirycznych na potrzeby analiz filozoficznych, choć i tutaj podejrzewa, że nawet filozofowie zamierzający wykorzystywać takie wyniki potrafią to robić jedynie w sposób akcydentalny. Za równie ciekawy uznał on problem przekładu danych nauk empirycznych w sposób możliwy do wykorzystania w filozofii, nie zgodził się jednak ze zbyt stanowczą krytyką poglądów Krapca w tej sprawie. Zarzuca też autorowi, że nigdzie nie formułuje swoich wniosków i podsumowań, a w niektórych miejscach zakończenia powtarza stwierdzenia zamieszczone we wstępie zmieniając jedynie czas z przyszłego na przeszły. Co więcej, autor nawet nie przedstawia swojego stanowiska w omawianych kwestiach, mimo że czytelnik potrafi wyczytać pewne informacje, które takie stanowisko określają. Uwagi krytyczne nie przekreślają pozytywnej oceny rozprawy, która świadczy o dobrej znajomości prezentowanych zagadnień i kompetencjach filozoficznych. Praca przedstawia również kilka ciekawych pomysłów interpretacyjnych.

Prof. Krzysztof Stachewicz również podkreśla, że ks. Mikucki w swojej rozprawie skupił się na relacjach między tomizmem i naukami przyrodniczymi oraz formalnymi ze szczególnym uwzględnieniem poglądów ks. Kazimierza Kłósaka. Tytuł pracy jednak zapowiada więcej niż w niej zamieszczono, gdyż obok wspomnianych tematów znajdujemy tylko jeszcze ujęcie stosunku tomizmu do filozofii współczesnej. Recenzent podkreśla wartość analiz dotyczących możliwości wykorzystania nauk przyrodniczych w filozofii tomistycznej, natomiast zwraca uwagę na bardzo ubogi rozdział związany z podobnym wykorzystaniem nauk formalnych. Zarzuca też autorowi brak jakichkolwiek wniosków i powtarzanie w zakończeniu tego, co napisał we wstępie.

Recenzent przedstawia pewne zarzuty wobec rozprawy dotyczące zawężenia jej treści w stosunku do tytułu, doboru autorów, zaniedbania wskazania źródeł polskiego tomizmu, skrótowe potraktowanie pewnych wątków, zwłaszcza wykorzystania nauk formalnych w analizach filozoficznych i kilka innych. Jednocześnie prof. K. Stachewicz podkreśla umiejętności autora rozprawy dotyczące sprawnej rekonstrukcji ogromnej ilości poglądów, nad którymi potrafił zapanować, by wydobyć w wielu przypadkach „nerw” badanego zagadnienia. Książka również u tego recenzenta uzyskała pozytywną opinię jako rozprawa habilitacyjna.

Ks. prof. Tadeusz Biesaga podkreśla olbrzymi obszar badawczy przedstawiony w rozprawie habilitacyjnej. Jej autor przebadął najważniejsze trzy nurty polskiej powojennej filozofii tomistycznej, czyli tomizm tradycyjny, lowański i egzystencjalny. Zdaniem recenzenta tekst pracy „świadczy o solidnym wykorzystaniu źródeł i o wielowątkowej, sumiennej i erudycyjnej analizie metateoretycznej szczegółowych aspektów tych trzech wymiarów tomizmu”. Ks. prof. Biesaga podkreśla wartość rozdziału dotyczącego związków tomizmu z innymi nurtami filozoficznymi.

Recenzent wygłasza również pewne uwagi krytyczne wobec rozprawy. Zwraca uwagę na problem uporządkowania tekstu, niekonsekwencje w przyjmowaniu pewnych klasyfikacji, brak konkretnego problemu rozprawy, co szczególnie zwraca uwagę w sytuacji, gdy zarówno tytuł rozprawy, jak i pierwszego rozdziału, są zbyt ogólne. Brakuje również wniosków i podsumowań, jakich oczekuje się w zakończeniu. Autor pracy, zdaniem ks. prof. Biesagi, „przyjął zasadniczo perspektywę analityczną, a lękał się perspektywy syntetycznej”. Recenzent uważa, że rozprawa spełnia wymogi pracy habilitacyjnej, choć jej autor mógł się postarać o bardziej ambitną perspektywę badawczą.

3. Ocena dorobku i aktywności naukowej

Na dorobek naukowy Habilitanta składają się:

1. Autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopiśmie międzynarodowych i krajowych:

Habilitant poza rozprawą habilitacyjną przedstawił 4 książki, 25 artykułów naukowych i 46 artykułów popularnonaukowych, 6 sprawozdań z konferencji naukowych.

2. Autorstwo lub współautorstwo opracowań zbiorowych, dokumentacji, ekspertyz: Habilitant był redaktorem lub współredaktorem 3 publikacji.
3. *Impact faktor publikacji (wg JCR)* – brak danych.
4. Liczbę cytowań (wg WoS) – brak danych.
5. Indeks Hirsza – brak danych.
6. Kierowanie lub udział w projektach krajowych czy międzynarodowych – brak.
7. Nagrody za działalność naukową – brak.
8. Udział w konferencjach krajowych i międzynarodowych: Habilitant brał udział w 23 konferencjach naukowych, a na 13 z nich wygłosił referat. Ponadto organizował i prowadził 15 konferencji naukowych.

Prof. Artur Andrzejuk stwierdza, że publikacje ks. K. dra K. Mikuckiego oraz „jego aktywność naukowa, redakcyjna i organizacyjna, a szczególnie jej międzynarodowy zakres (jest habilitant bowiem nie tylko uczestnikiem, ale przede wszystkim organizatorem międzynarodowego życia naukowego na dużą skalę)” spełniają wymogi konieczne dla uzyskania habilitacji.

Prof. Krzysztof Stachewicz, za wyjątkiem rozprawy habilitacyjnej, czterech pozostałych książek nie zalicza do stricte naukowych. Zwraca uwagę na słabą dywersyfikację rozpraw i artykułów oraz na brak publikacji w językach obcych, choćby w ukraińskim. Podkreśla wszakże organizowanie przez Habilitanta sympozjów naukowych o

charakterze międzynarodowym i lokalnym oraz czynny i bierny udział w konferencjach, sympozjach i sesjach naukowych.

Ks. prof. Tadeusz Biesaga podkreśla konsekwentny rozwój Habilitanta, który poszerzając swoje zainteresowania ujawnione w pracy doktorskiej badał coraz szerszy obszar filozofii tomistycznej przygotowując się do podjęcia tematyki zawartej w rozprawie habilitacyjnej. Niektóre jego artykuły recenzent odbiera jako małe traktaty naukowe będące przyczynkami w fundamentalnych zagadnieniach filozoficznych.

Sprawozdanie z dyskusji dotyczącej rozprawy habilitacyjnej i pozostałego dorobku naukowego Habilitanta.

Prof. A. Maryniarczyk zwrócił uwagę, że zainteresowania naukowe Habilitanta długo były zdominowane zainteresowaniem ks. Kłósakiem, co jednak nie dziwi wobec dynamicznego udziału ks. Kłósaka w ważnych dyskusjach naukowych. Za wartościowe uznał zestawienie i porównanie trzech nurtów tomistycznych: lowańskiego, tradycyjnego i egzystencjalnego. Stwierdził, że książka jest rodzajem kompendium, na bazie którego można czynić dalsze badania, choć wskazała na pewien niedosyt wynikły z braku uchwycenia przez autora istoty wspomnianych nurtów. W odniesieniu do dorobku zwrócił uwagę na wartość dorobku popularyzatorskiego Habilitanta, co ma szczególną wartość w sytuacji, gdy pracuje on na Ukrainie, gdzie filozofia ma nachylenie mniej racjonalne. Propagowanie tam filozofii racjonalnej nabiera dodatkowej wartości.

Ks. prof. Jarosław Jagiełło (nieobecny na zebraniu komisji) oraz prof. W. Tyburski przedstawili opinie, które zostały dołączone do akt.

Recenzenci uznali, iż dorobek i aktywność naukowa dr Kazimierza Mikuckiego uzasadniają dopuszczenie go do postępowania habilitacyjnego.

4. Osiągnięcia dydaktyczne i popularyzujące naukę:

Recenzenci uznali, że dorobek, osiągnięty przez Habilitanta w zakresie dydaktyki filozofii i popularyzacji nauki są godne podkreślenia. Prof. Andrzejuk odnosząc się do prac Habilitanta związanych z jego pracą formacyjną w seminarium duchownym stwierdza: „Uważam, że ks. K. Mikucki osiągnął pewien stopień mistrzostwa w pisaniu takich krótkich form filozoficzno-religijnych”. Recenzent zwrócił też uwagę na nietypowe, ale cenne dla popularyzacji filozofii, zainteresowanie szaradziarstwem. Stwierdza, że dorobek dydaktyczny i popularyzacyjny Habilitanta odpowiada wymaganym kryteriom. Prof. Stachewicz podsumowuje swoje uwagi następująco: „Działalność dydaktyczną Habilitanta należy uznać za sporą, natomiast aktywność organizacyjną w rozumieniu rozporządzeń ministerialnych za bardzo skromną. Wyraźne mankamenty tego dorobku niweluje aktywność międzynarodowa Habilitanta w zakresie dydaktyki i popularyzacji filozofii”. Ks. prof. Biesaga pisze: „W publikacjach popularyzujących filozofię, Habilitant niejako nieskrępowany rygorami metodologii rozpraw naukowych, ujawnia swój własny talent językowy, swoją zdolność syntetycznego myślenia, które zbyt ostrożnie stosował w książce habilitacyjnej”.

Na podstawie recenzji oraz dyskusji w trakcie posiedzenia Komisji habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego ks. dr Kazimierza Mikuckiego jej członkowie uznali,

iż wykazał się „istotną aktywnością naukową”, co znaczy, iż spełnił wymagania sformułowane w art. 16 ust. 1 Ustawy, dlatego jednogłośnie (stosunkiem głosów: za – 6 / przeciw – 0 / wstrzymujących się – 0) podjęli uchwałę o wystąpieniu do Rady Wydziału Filozoficznego o nadaniu mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie naukowej filozofia.

Kraków 8.03. 2017 r.

Podpisy członków komisji:

Prof. dr hab. Włodzimierz Tyburski - Przewodniczący

Ks. dr hab. Zbigniew Wolak - Sekretarz Komisji

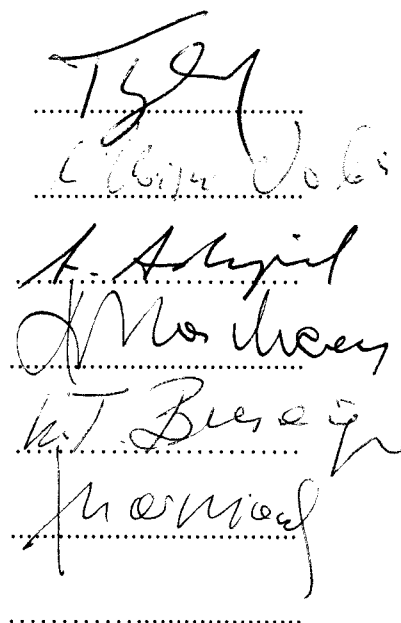
Prof. dr hab. Artur Andrzejuk - Recenzent

Prof. dr hab. Krzysztof Stachewicz - Recenzent

Ks. dr hab Tadeusz Biesaga - Recenzent

Prof. dr hab Andrzej Maryniarczyk - Czł. Komisji

Ks. dr hab. Jarosław Jagiełło - Czł. Komisji

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....